

Fénysugár

Evangéliumi hitébresztő és hűmélvítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Félév Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, I., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

Búcsú a fától.

Megyek egy város poros útján
halk szeptemberi délutánon.

Lépegetek az enyhe napban . . .

Hogy itt jártam, marad-e lábnyom?

Fejem felett az őszi fákon
szellő szolongat lenge lombot
és utamra lassan, libegve
sápadt levél hull: búcsút mondott.

Pedig a fán fakadt tavasszal
és benne kerengett a nedve!
Mégis a szürke porba perdül
és szél sodorja elfeledve.

Pedig összeforrott a fával!
A vést, a vihart vele türtel!
A nap fénylő sugarát zöldje
életté és erővé szürte!

Most . . . megállok egy pillanatra,
most . . . lehajlok egy kis levélhez,
most . . . felemelem simogatva,
most, most . . . megkérdezem, mit érez.

Rám mosolyog . . . s a poros úttól
békülten búcsúzik a lábam.

„Szellő sodorhat őszi lombként:
az erő ottmarad a fában!”

T. E. d. t.

1940. szeptember 6.

Kérjétek Lelket!*

Lukács 11:5-13.

Nem emberi lélekről s nem is az emberi léleknek a lelkesedéséről, hanem Isten Lelkéről van szó. Kérjétek Szentlelket! Dehát kell-e és lehet-e Istennek Szentlelkét kérni? Amikor az Isten valakinek élő hitet ad, akkor Szentlelke van neki és mégis akinek van, mert adatott neki, az is kérje, hogy teljesebben bírja; hogy a Szentlélek teljesebben és egészen a magáévá tegye az életét és uralkodjék felette. Ahogyan a testnek az élete létezni nem tud a kenyér és víz nélkül, úgy a lelki élet, az Istennel való együttélés, az örökélet is lehetetlen Szentlélek nélkül. Kérjünk Szentlelket! Nem embe-rektől, hanem Istentől, mert Isten adhatja.

A Szentlélek a háromságos egy Isten személye. És pedig az a személy, amellyel Isten mint isteni valóság közvetlenül belenyúl az embernek az életébe. Isten és ember a Szentlélek személyében találkoznak. A Szentháromság a Szentlélek személyében képviselteti magát az emberrel szemben. Az Atya-Isten is és a Fiú-Isten is önmagában hozzáférhetetlen és amikor hozzáférhetővé válik, a Szentlelekben történik ez. A Szentlélek nélkül és a Szentléleknek a kizárásával az Istennel való találkozás lehetetlen. *Ha tehát valaki az Istennel találkozni akar és azt óhajtja, hogy az Isten belékapcsolódjék az életébe, akkor annak kívánnia kell a Szentlelket.* Kérj Szentlelket, ha a létezésedet Isten kezéből akarod venni. Nem elég, hogy az Isten Teremtő, hanem arra van szükség, hogy az ember az életét Isten kezéből vegye, aki megalkotta és életre hívta; aki gondját viseli: fenntartja és kormányozza; aki távol tartja, ami az életet tönkreteszi, és megadja, ami az életet megtartja, amíg neki tetszik, és vezeti az életet az általa kitűzött cél felé, amely vezetéstől őt sem őrög, sem pokol, sem barát, sem ellenség eltéríteni nem tudja; aki benne van a természeti törvényben és éppen ezért van a természeti törvénynek szilárdsága, de nincsen kötve hozzá. Ha az életedet, annak létrejöttét és annak a naponkénti hordoztatását ennek az Istennek a kezéből akarod venni, akkor neked kérned kell az Isten Lelkét. Hogyha atyád akarsz, olyan Atyát, aki maga mondotta magáról: Ha atyád és anyád elfeledkezne nek is rólad, én terölad el nem feledkezem (És. 49:15); és aki akkor is Atya, amikor édesanyád és édesatyád már régen sírba szálltak, és amikor a szívedet kitérni akarod előtte, kitérhatod azt: ha ezt az Istent és ezt az Atyát akarod, akkor borulj térdre még

* A Félé leánykonferenciáján elhangzott előadás összefoglalása.

ma és kérjed, hogy szálljon még ma a szívedbe Isten Lelke. Így árvaságra nem juthatsz soha, akármilyen árva leszel is.

Ha Krisztust akarsz, kérjed az Isten Szentlelkét. Mert Krisztust nem kaphatsz Szentlélek nélkül. Krisztus adta önmagát érettünk, a bűneinkért, hogy kiszabadítson ebből a jelenvaló gonosz világból. Krisztus kiemel a jelenvaló gonosz világból és így van szabadulásunk és szabadságunk. Azt mondja Pál apostol: »Kegyelem néktek és békesség«. Amikor a nap este lehajolt a földre és megcsókolta azt, akkor a régi germánok azt mondták: Ginada. És amikor az úr leszállt az ő palotájából, odament a rabszolgájához és föléhajolt, akkor azt mondták: Ginada. Amikor az édesapa nap-nap után kiállt a kapu elé és nézte, hogy nem jön-e még a tékozló fia, és amikor meglátta, élje futott és ráhajolt: ez a ráborulás Ginada. És amikor Isten az Ó Fiában a Jézus Krisztusban az égből lehajol a földre, ráborul az én szívemre és a te szívedre, ez Ginada azaz kegyelem. Ha ezt a kegyelmet akarod; ha Krisztust akarod, akkor kérj Szentlelket. Igaza van Kálmán Jánosnak, amikor azt írja: amíg a Krisztus rajtam kívül marad, addig mindaz, amit a világ szabadítására és üdvözítésére elvégezett, az én számomra jelentőséggel nem bír. Az én számomra akkor bír jelentőséggel, amikor bennem lakozik a Krisztus. Bennem a Szentlélek által lakozik. Testvér, ha a jelenvaló gonosz világból, a bűneidből és ezek terheitől nyomorúságától szabadulni akarsz; ha akarod, hogy Krisztus lakozzék benned; ha akarod, hogy szőlővessző légy a szőlőtőn: kérj Szentlelket, mert Krisztusod csak a Szentlélek által lesz.

Azt szoktuk mondani, hogy hit által nyerjük a Krisztust, és azért: *ha Krisztus hitet akarsz, kérj Szentlelket.* A Krisztus-hit azt jelenti, hogy Krisztus az Istenem, és az életemet rábízom erre a Krisztusra, mert a hitnek a lényege a bizodalom. Akárki akármit mond és akármi akármit mutat, ha Ő így mondja és így mutatja, Őreá teszem az életemet. »Senki sem mondhatja Jézust úrnak, hanem csak a Szentlélek által.« Ha hinni akarsz a Jézus Krisztusban, akkor kérj Szentlelket.

(Folytatjuk.) Zulauf Henrik.

A kavics évszázadokig benne lehet a folyó sodró vizárjában, a belseje mégis száraz marad. A szivacs pedig néhány pillanat alatt magába szívja a nedveséget. — A keresztyén ember egy életlen keresztyén benne élhet az egyház tanításában s lehet, hogy mégsem érez abból semmit a szíve és a lelke. Nyisd meg az életed belsejét a kegyelem buzgó vízforrása előtt.

Konferencia után.

Egy diakonisszánk írja a testvérleveleiben: »Betűk helyett, sorok helyett, levél helyett, szeretném most elküldeni a lelkemet. Szeretném, ha abból tetszenék olvasni, mert attól félek, hogy a néma betűk nem tudják visszatükrözni a lelkemet.

Az elmúlt leánykonferencia drága Béthelünkben gazdagabb volt számomra minden eddigi konferenciánál, pedig mindegyikről áldásokat hoztam magammal. Ezen az utóbbi leánykonferencián többet kaptam, mint amit hinni mertem volna. *Lelket* kaptam. Nem tudom leírni, hogy milyen erővel ragadott meg ez az előadás: „*Kérj Lelket!*” És én kértem — és kaptam. Mikor eljöttem Béthelből, folyton ez csengett a fülemben: »*Ki akar az az egy leány lenni, vagy ki nem akar az az egy leány lenni?*» És én úgy akartam. És amikor a Lélek fuvallata hozzám ért, kinyitottam a lelkemet és kértem, hogy ne menjen tovább, nálam maradjon. És azóta tudom, hogy hordozója vagyok a Léleknek, mert nálam maradt. Most féltve és imádkozva őrzöm, hogy el ne vessítsem. Gazdagabb lettem, boldogabb lettem. . . A leánykonferencia két -i leány számára új életet hozott. Béthelből való hazajövetelünk után sorban jöttek hozzám beszélgetésre azok a leányok, akik a konferencián ott voltak. Nem is annyira problémákkal (aminek ebben az esetben örültem), hanem azért, hogy szinte folytassák azt az életet. Egyik éneket a másik után kérték, hogy énekeljük... Együttlétünk végén imádkoztunk. A leányok közül ketten mélységes odaadással tették le életüket Jézus kezébe. — Számomra feledhetetlen ez az este.

Azután kitört szívükből ez a vágy: »*Milyen jó lenne gyakrabban együtt lenni!*» Örömmel ajánlottam fel időmet. Próbálgattuk, melyik napra lenne jó. De csak az egy szerda estét találtuk alkalmas időnek. Részemről is, részükről is. Igenám, de akkor van az ifjúsági összejövetel. Az az ifjúsági összejövetel, amire ezek a komolyabb leányok nem jártak az ott uralkodó szellem miatt. És ezekben a percekben, amikor latolgattuk, hogyan oldjuk meg összejövetelünk kérdését, csendben az Úrhoz kiáltottam, hogy Ő tanácsoljon. És akkor jött a segítség egy Igen keresztül: »*Avagy nem tudjátok-e, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megposhasztja?*» Kértem az Urat, hogy mi nyolcan lehessünk kovásszá. És elhatároztuk, hogy szerda este az ifjúsági teremben találkozunk...

Szerda este. Jöttek a leányok. Csodálatos, hogy egyiknek sem mondtam és mégis a Bibliáját mindegyik magával hozta... Az egyházfinál gyülekeztünk, azután együtt bementünk. A gitáromat

magammal vittem. Amíg az óra nem kezdődik, játszani szokott az ifjúság. A bent levők ping-pongoztak. Mi játék helyett egy félreeső helyre vonultunk és énekelgettünk... Bibliaóra után azok, akik nem tartottak velünk, rögtön elmentek... A végén ketten imádkoztunk.

Igy még nem voltunk együtt az ifjúságban. Mindenkinnek az arcán látszott, hogy öröm volt számukra ez az este. Ha így lenne mindig — mondták — akkor minden szerdán eljönnének. Sőt mások is jönnének...

»A szél fú, ahová akar... de nem tudod, honnan jó és hová megy...« (Ján. 3:8). Z. H.

„Amilyen Ő...“

Bibliaórára jött egy fiatal hölgy. Aki az órát tartotta, megkérdezte, hogy volt-e már itt máskor is. »Nem« — válaszolta. »Hivatalunkban van egy munkatársnőm. Olyan más, mint mi. Ha például szíveségről van szó, mindig kész rá. Ha keresztül megy a termen, még azt is olyan másképp teszi. Ő hívott meg ide. Megkérdeztem: Olyan hely az, ahol én is hasonlóvá lehetek magához? Igen! És így kerültem ide.«

Gyakorolsz-e te ilyen hatást másokra, hogy olyanok szeretnének lenni, mint amilyen te vagy? A Mester azt mondja: »Aki hisz énbenem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.«

Hézag.

Spurgeon beszéli el: Egy tanító a növendékei számára úgy akarta megkönygyíteni az Apostoli Hitvallás tanulását, hogy egy-egy gyermek csupán egy mondatot tanult meg. Az első azt mondta: »Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában...« A második: »...mennynek és földnek Teremtőjében...«, s így folytatódtott tovább.

Egyik nap iskolalátogató érkezett s a tanító el akarta mondatni a Hitvallást. Egymásután álltak fel a gyermekek s mondták el sorban a betanult mondatokat. De egyszerre csak megakadt a sor s nagy hallgatás következett. »Es hogy van tovább?« — kérdezte a látogató. Siró hangú kislány válaszolta: »Az a fiú, aki a Szentlélekben hisz, beteg.«

Fájdalmas hézag! Mégis jó képe ez sok keresztyénnek. Ha a Szentlélekre kerül a sor, nagy hallgatás következik.

Útmutató a Szentírás olvasásához.

Okt. 1. Kol. 3:8—17. II. Kir. 22:14—20. »Megvitték a királynak a választ.« S a válasz az volt: »Meghallgattalak«. Az Úrhoz kérdéssel, könnyhulattal senki niába nem fordul. Az ének is bátorít:

»Meggzámálja könnyecppjeidet. Jókor se-
gítségére siet. Légy csendes szívvel!«
Vigyük elébe kérésünket, fájalmunkat,
mint Jósias és legyünk csendes szívvel.

Okt. 2. Kol. 3:18—25. II. Kir. 24:1—16.
Jósias bűnbánata és kegye uralkodása
csak feltartóztatta, de meg nem másít-
hatta az Úr ítéletét. A tőle eltávolodott,
bálványimádó nép olyan mélyen gyökere-
zett már a bűnben, hogy az Úr nem irgal-
mazhatott. Beteljesedett a Manassének
üzent beszéd: »Kitörölöm Jeruzsálemet,
mint kitörlik a tálat.« (II. Kir. 21:13.)
Megrendült lélekkel olvassuk: »Csak az Úr
beszéde szerint történt ez.«

Okt. 3. Kol. 4:1—6. II. Kir. 25:1—17.
Ítéletidő. Ostromolják a várost. Ehenség
támad. Az elfogott fiatal király rettentő
sorsra jut. Jeruzsálem tűz martaléka lesz.
Miért? Mert nem fogadták el az Úr
megmentő szavát. Jeremiás próféta nem-
egyszer megjelentette: Isten akaratát az,
hogy hódoljanak meg a babiloni király-
nak. Jer. 38: Szinte könyörgött Sedé-
kiásnak: »Kérlek, halld meg az Urnak
szavát.« De Sedékiás nem hitt... És
utólérte az ítélet.

Okt. 4. Kol. 4:7—18. II. Kir. 25:18—30.
»Miért mívelte az Úr ezt e nagy vá-
rossal? Azért, mert elhagyták az Urnak,
az ő Istenöknek frigyét és idegen iste-
enek előtt borultak le.« (Jer. 22:8—9.) A
próféta megmondta előre. Akkor még lett
volna idő a megtérésre. Jaj, ezerszer jaj,
na egy élet, vagy egy nép fölött lejár
a kegyelem ideje!

Okt. 5. Péld. 2:1—8. Zsolt. 126. Az
Úr megítélte az ő népét, s amikor ez
a nép a fogság nyomorúságai között meg-
tért Hozzá, letekintett a maradékra: visz-
szavítte Sion foglyait. A könnyes ve-
téstől érvendező aratás lett. Így lehet
ez a mi életünkben is. Ha a szenvedések
Hozzá vezetnek, velünk is hatalmasan fog
cselekedni!

*Okt. 6. Mt. 22:1—14. Ef. 5:15—21. Ján.
15:1—8. Róm. 14:1—9. Zsolt. 145.* Biz-
tató, bátorító zsoltár ezen a szomorú,
most kétszeresen szomorú magyar ün-
nepen. Ha könnyes szemmel Arad felé
nézünk, mondjuk el imádságos hittel: »Kö-
zel van az Úr minden Őt hívóhoz... Be-
teljesíti az Őt félőknek kívánságát; ki-
áltásukat meghallgatja és megsegíti őket...
de a gonoszokat mind megsemmisíti!«
Hívjuk, féljük, szeressük Őt és bizzunk,
magyarok!

Okt. 7. Zsolt. 144. I. Ján. 1:1—4. »Meg-
jelent nekünk.« Elmondhatjuk-e mi is Já-
nos apostollal együtt ilyen örömmel,
ilyen bizonyossággal és ilyen erővel? Ne
nyugodjunk, amíg el nem mondhatjuk:
»Megjelent! Láttuk! Tanúbizonytságot tes-
zünk róla!« Csak hinnünk kell, mert
ő valóban megjelent és nekünk is meg-
jelent.

Okt. 8. És. 1:1—9. I. Ján. 1:5—10. Kö-
zelebb Istenhez! Közelebb egymáshoz! Já-
nos apostol egy üzenetbe foglalja mind-
ezt: A világosságra! Ki a világosságra,
oda Istennek, a Világosságnak a sugárkö-

rébe egész bűnös valónkkal, sötét éle-
tünkkel, rejtegetni kívánt minden gon-
dolatunkkal. Akkor lesz Vele és egy-
mással közösségünk.

Okt. 9. És. 1:10—20. I. Ján. 2:1—6.
Mondjunk hálaéneket: Van Szószólónk az
Atyánál! Egyetlen egy Szószólónk, de
kell-e hűségesebb és kell-e több, amikor
Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért!
Milyen kegyelem ez! De nem azt je-
lenti: Most már csak vétkezünk, hiszen
van Szószólónk. »Aki azt mondja: Isme-
rem Őt és az Ő parancsolatait nem tart-
ja meg, hazug az.«

Okt. 10. És. 1:21—31. I. Ján. 2:7—11.
Jelvényt viselnek az iskolák növendékei,
egyesületek, pártok tagjai. Jelvényükről
leolvasható a hovatartozásuk. Ilyen jel-
vény, ilyen jel az, hogy szeretjük-e
atyánkfiát, vagy gyűlöljük. Erről tudni
meg, hova tartozunk, a világosság, vagy
a sötétség néphez. A világosság fiainak
jelvénye: krisztusi szeretet.

Okt. 11. És. 2:2—5. I. Ján. 2:12—17. Bűn-
bocsánatot nyert gyermekeknek, győzel-
mes ifjúságnak, Krisztus ismeretére el-
jutott szülőknek szól az üzenet: Az Atyát
és a világot együtt szeretni nem lehet.
Mert a »világ« itt az Istentől elfordult vi-
lágot jelenti. Aki Istené akar lenni, az le-
gyen megalkuvás nélkül az Övé.

*Okt. 12. II. Sám. 7:17—29. I. Ján. 2:
18—23.* Utolsó óra, utolsó idők. Minden
perc a nagy ítélethez viszi közelebb ezt
a világot és a mi életünket. Antikrisz-
tus is sok van, »aki tagadja, hogy Jézus
a Krisztus«, Jézus a király. Te valod-e
s ha valod, nem tagadja-e az életed?
Király-e felette Jézus?

*Okt. 13. Ján. 4:47—54. Ef. 6:10—17.
Márk 10:13—16. Ef. 6:1—9. I. Ján. 2:24—29.*
Hitetők mindig voltak és mindig lesznek.
A Sátán jól érti, hogyan öltözzék vi-
lágosság angyalának. Egyetlen mód a
megmenekedésre: Krisztusban maradni.
Akkor bennünk lakozhatnak az Ő Lelke
s Az választást tud tenni igazság és hazug-
ság között.

Okt. 14. Zsolt. 145. I. Ján. 3:1—10. Isten
gyermekait nem ismeri, nem szereti, gú-
nyolja és gyalázza a világ. De Isten
gyermekei ujonganak, mert övök az Atya
szeretete és dicső reménység élteti őket:
a földi fájalmak útján egyre hasonlóbbak-
ká lesznek az Atyához. Egykor ez nyil-
vánvalóvá lesz. Az a kérdésük: »Tisztíts
meg teljesen! Szentelj meg, hadd legyen
Fényedből fény sugar az életem: Míg a ho-
mályon át A lelkem otthonát, Világos-
ságodat elérhetem!«

Okt. 15. És. 2:6—22. I. Ján. 3:11—18.
»Szeressük egymást, ne úgy mint Kain.«
Kain is szerette Abelt, amíg útjában nem
volt, amíg Abel tisztább élete néma vád-
lója nem lett. Ezért gyűlöli Isten gyer-
mekeit a világ. De mi szeressünk! Szeres-
sük a bennünket gyűlölőket is. Adjuk oda
értük az életünket, mert az a szeretet.
Mi ilyennek ismertük meg a Szeretetet a
Golgota értünk hulló vértől harmatos he-
gyén!

T. E. d. t.